

[Per Hækkerup.]

henvendelse, udvalget fik fra foreningen af studerende ved Polyteknisk Læreanstalt, der stærkt fremhævede overfor udvalget, at den for sit vedkommende mente at kunne foreslå en låneordning i stedet for en stipendieordning, hvilket ville betyde, at midlerne rakte længere. Udvalget har taget hensyn til denne henvendelse og finder, at ligesom det vil være naturligt, at der for polyteknikernes vedkommende gennemføres en særlig ordning, hvorved de selv får den direkte administration af låneordningen — naturligvis under ansvar overfor fondens bestyrelse — kan det også tænkes, at der på andre studieområder, hvor der er tale om en sådan afgrænset, sluttet kreds, vil være mulighed for at gennemføre særlige ordninger i administrationen af lånene til de studerende.

Med disse bemærkninger skal jeg, også på mit partis vegne, anbefale, at man vedtager de stillede ændringsforslag.

Henry Christensen: Når det lovforslag, vi nu behandler, om nogle dage er vedtaget, vil der fra folketingets side være givet den studerende ungdom en stor håndsrækning. Vi vil have skabt forbedrede muligheder for at nærme os det mål, at ingen ung vil være udelukket fra muligheden for at kunne gennemføre en videregående uddannelse, hvis han har de fornødne evner og den fornødne vilje dertil. Økonomiske årsager vil ikke udelukke ham derfra.

Jeg er vel klar over, at der fra forskellige side gennem årene, når disse problemer har været diskuteret, har været fremsat mange og store ønsker, ønsker, som væsentlig oversteg, hvad denne lov vil komme til at give. Men dels har vel ikke alle ønsker været lige påtrængende, dels befinder vi os jo alle under det ansvar, som landets anstrengte økonomiske stilling for øjeblikket giver os. Jeg vil gerne have lov at udtrykke det på den måde, at jeg synes, det endda er særdeles vidtrækkende, at det trods disse store økonomiske vanskeligheder, som i den forløbne del af folketingsåret har lagt beslag på så stor en del af det høje tings arbejdskraft, alligevel har været muligt at komme et så langt skridt fremad, som tilfældet er her.

Der er, som udvalgets ærede ordfører har

redegjort for, stillet en række ændringsforslag til det fremsatte lovforslag, og jeg skal gerne vedgå, at mit parti har en betydelig del af ansvaret for en række af disse forslag. Jeg finder det rigtigt under hensyn til, hvad jeg har sagt om den økonomiske baggrund, som jo tvinger til forskellige begrænsninger, at man først og fremmest har udeladt gymnasiasterne. Ganske vist kan man sige, at gymnasierne som led i en fortsat uddannelse er et af de underste led; man kunne bruge det billede, at man måtte lægge grunden, før man kunne bygge videre. Men det er nu engang sådan i det praktiske liv, at den store økonomiske vanskelighed, som forældre, der vil give deres børn en videregående uddannelse, skal overvinde, først og fremmest er bekostningen af den uddannelse, der følger efter gymnasiet, den uddannelse, som alle de — og det er den store del af den danske befolkning — der ikke bor i nærheden af vore universiteter eller andre højere læreanstalter, må sende deres børn til andre byer for at få, og hvor de må betale dyre opholdsudgifter. Det er her, den store økonomiske vanskelighed ligger, og i samme omfang, som der skabes forbedrede muligheder for en samfundsmæssig økonomisk hjælp på dette område, i samme omfang vil det blive lettere for forældrene at klare de udgifter, som de måtte have i de år, da børnene går i gymnasiet, idet de ved, at de derefter under de givne forudsætninger har visse afgørende muligheder for støtte.

Jeg vil gerne yderligere sige, at det er i overensstemmelse med vore principielle synspunkter, at loven kommer til at bygge på en kombination af lån og legater. Vi har i udvalget, som den ærede ordfører gjorde opmærksom på, haft en henvendelse, en meget begrundet henvendelse, fra de polyteknisk studerende, som selv, stillet overfor den kendsgerning, at der kun var begrænsede midler til rådighed, erklærede, at så foretrak de at få stillet disse til rådighed som lån, fordi der så, efterhånden som midlerne begyndte at vende tilbage, gaves mulighed for større hjælp til den studerende i de år, hvor han studerede, idet han så tog dette lån i tillid til, at den akademiske grad, han erhvervede med sin eksamen, også var et sådant aktiv, at den gav ham mulighed for at tilbagebetale beløbet. Loven kommer til at rumme mulighed for, at netop